

Duminica a V-a a Paștelui

Duminica a V-a a Paștelui - Lecturi : Fapte 9,26-31;
Psalmul 21; 1Ioan 3,18-24; Ioan 15,1-8;

« Rămâneți în mine și eu în voi; cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult ».

Meditație vincentiană

Le lecturile din această duminică ne spun că dacă rămânem în Cristos ni se va întâmpla două lucruri. Mai întâi vom aduce rod, apoi putem să-i cerem tot ce vrem pentru că ne va asculta.

Dar ce înseamnă « să rămânem în Cristos »? Cuvântul « a rămâne » are mai multe semnificații, dintre care două mi se par foarte importante: « a dăinui » și « a stăruia ».

« Rămâneți » înseamnă « dăinuieți, continuați să trăiți ». Sfântul Ioan ne spune că dăinuirea în Cristos înseamnă « să facem ceea ce îi este plăcut lui Cristos » și « să credem în El, Fiul lui Dumnezeu ».

Isus face o comparație (după cum îi este obiceiul, ca să înțelegem) cu mlădița și butucul de vie. El este butucul de vie și noi suntem mlădița, o mlădiță care poate decide să rămână sau nu atașată de butuc. Isus rămâne în noi doar dacă noi vrem să rămânem în el « rămâneți în mine și eu în voi ». Așadar, dăinuirea în Dumnezeu este înainte de toate o hotărâre personală, nu este ceva ce ne este impus.

« Rămâneți » înseamnă « stăruieți ». Lectura din Faptele Apostolilor de astăzi ne relatează ce i s-a întâmplat lui Paul (numit Saul) după «convertire». În drumul spre Damasc unde mergea să-i urmărească pe creștini, « a căzut de pe cal », acesta este sensul literal, a auzit glasul Domnului, s-a convertit, a rămas orb și a fost condus în oraș. Își va recupera vederea după ce Anania, trimis de Domnul, va mărturisi în fața tuturor că Saul nu a venit ca prigonitor, să « taie și să ucidă mlădițele », ci ca o mlădiță strâns legată de Trunchi.

Paul este cel mai bun exemplu pentru a înțelege ce înseamnă « să stăruim » în Cristos. Nu s-a oprit niciodată din lucrarea de evanghelizare.

Ce înseamnă să fim mlădițe și să aducem rod? « Să fim uniți de vița-butuc » nu este o situație statică. Această hotărâre înseamnă că am înțeles ce-i este plăcut Viței, adică lui Cristos. Bineînțeles că Scripturile, documentele Bisericii ne arată în mod clar ce-i este plăcut lui Cristos, însă acestea trebuie traduse într-un limbaj specific fiecăruia dintre noi. Fiind uniți în rugăciune cu voința Viței vom înțelege ce vrea Cristos de la noi. După ce am înțeles planul lui Dumnezeu cu noi, trebuie să-l punem în practică și să-l mărturisim pe Isus în lumea în care trăim. El ne promite că ne va da capacitatea să aducem rod. El este Vița, așadar nu trebuie să ne temem de misiune, pentru că El ne însoțește deoarece este prezent în noi.

Isus vrea să ne asculte și să ne împlinească cererile. Isus ne spune, în cele din urmă, că dacă rămânem în El ne va asculta și ne va împlini rugămințile. Bineînțeles că cererile noastre vor fi potrivite cu planul lui Dumnezeu pentru noi.

Ca vincențieni, rămânem în Cristos de fiecare dată când vizităm o persoană săracă. În mod fizic, rămânem în casa lui Cristos real și prezent în casa celui nevoiaș. În mod fizic **vizita** ne permite să fim uniți cu Vița, cu Domnii și Stăpânii noștri (așa cum spunea sfântul Vincențiu de Paul). Aducem rod atunci când căutăm demnitatea celui nevoiaș și a familiei lui. Aducem rod atunci când ducem cu noi în viața profesională, familială și socială ceea ce am învățat de la Stăpânii noștri. Rămânem în Cristos atunci când « stăruim », chiar dacă pentru El suntem urmăriți, bătuți cu pietre, bătuți și chiar omorâți. Să fim vincențieni este o hotărâre conștientă de a fi o mlădiță strâns unită cu Vița – Cristos – și împreună cu el să aducem rod pentru cei pe care-i slujim și ne slujesc. Această hotărâre fermă ne deschide inima lui Cristos ca El să rămână în noi.

Traducere: sora Magdalena